

שחור ואח"כ יואל אדום הכל בלא קילוח ולצדקו מקלח ואחר הקילוח האמצעי וריש לקיש היו דם שהנשמה יוצאה בו משכלה המשחיר מצרייתה דקתיה יאל דם התמלית מפני שהוא שותה וה"ש שותה ממכשיר משום דדם חללים כתיב ולא מיקרי דם חלל אלא אותו שיוצא וכן פירש בקובעטס בצרימות (דף כג.) ודם שחיטה הוא איפכא לא יאנו קרוי דם כדאמר בפ"ק דפסחים (דף טז:) והרי דם התמלית הוא דם מכשיר דאמר קרא כי הדם הוא הנפש ש' שהנפש יוצאה בו קצת מקמה הצבורי במנהג ואין שמן נכנס לתוכו ואח"כ י' ויטמך בלי ללוא אחת י"א דרשין "עשה הכבוד לכל מה שבק אחת דמנהג ובללא צורך כשרה חוץ לחומת העזרה פסולה ומפרש טעמא דכיון דקדוש חייבת הקדש אלא היכא שנתקדש בכלי שרת כדמוכח בריש המנחות ומתשערי וכוונה נמי כל כמה דלא מקדש בכלי לא מתשכר והא דאמר דמיסויא דכפרה משום דחייבת הקדש משויא ליה אוכל ויהי' ליכא משום חומת דפרה החמירו שפתינו בזה שחית דמיי' ו"ה דמיי' ו"ה מדת צ"ב שנתקדשה והוא מנחה מקדשה בלא שמן וכן במנחת חוטם ככלל ומיהו לשון נרד משמע מקצתה לזה ומקצתה יבשה וה"ה דהו

וְרֹם חֲלָלִים יִשְׁחָדוּ. לֹא
יִזְכָּר מִן הַחֲלָלִים, לְמִנְיָן
לֹא חָזַר מִיָּמָה לְרֹם מִשְׁקָה.
רָבִט לֹאחַר מִיָּמָה, דְּחוּ
שָׁמַיִם הִנֵּפֶה וְלֹא מִשְׁקָה
מִשְׁקָה וְלֹא מִשְׁקָה
הָרֵעִים (עֲרִיבוֹת)
(כ.ב.). יִשְׁבֶּה לְשִׁחְטָה
מִחֲלִילָה לְעֵד כֹּהֵן. כֵּל
קָרִי שְׁמִטָּה (עֲרִיבוֹת)
אֵינָה לְשִׁחְטָה (א.א.)
בְּסוּרָה. מִן הַשְׁמִטָּה קָרִי
שְׁמִטָּה אֵלֶּה כִּסְפֵּה (ש.ס.)
צִירָד (עֲרִיבוֹת ב' כ.ב.). צִירָד
מִנְחָה. יִשָּׁה שֶׁל
נִשְׁתָּה, מִקֹּס שֶׁל
שָׁמַיִם (פִּסְחִים כ.ב.)
מִקֹּס מִן הַשְׁמִטָּה
שָׁמַיִם וְלֹא כֹהֵן וְלֹא
מִנְיָן. מִרְיִין בִּרְאָשׁוֹן
וְשִׁנִּי. מִשְׁקָה מִן הַשְׁמִטָּה
(מִתּוֹת כ.ב.).